

POKOJEK (1) *sb m*

G sg pok(o)jka.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „pokoj” ‘pomieszczenie mieszkalne’ [czyj]: Wziął tedy Eliafz ono dziecię/ y zniolł ie z fwego pokoyká [de cenaculo] ná doł Leop 3.Reg 17/23.

Synonimy cf POKOICZEK.

Cf POKOIK

KW